

- III.1. Czy pkt 23 załącznika IX do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie z promocji wynika wyłącznie z miejscowej lokalizacji na obcej nieruchomości?
- III.2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie III.1.: czy pkt 23 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw jest nieważny?
- III.3. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie III.1. i przeczącej na pytanie III.2.: czy uregulowanie w pkt 23 załącznika IX do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 stanowi jasny lub jednoznaczny przepis w zakresie, w jakim nie są chronione uzasadnione oczekiwania podmiotu gospodarczego w odniesieniu do promocji działań, które były realizowane na obcej nieruchomości, które jednakże należą do jego zakładu, mimo zapewnienia lub zgody udzielonej na promocję przez organy państwowe mających wiedzę na temat tych okoliczności?
- IV. Czy okoliczność, że Trybunał nie dokonuje korzystnego dla zainteresowanego ograniczenia skutków wyroku w rozumieniu art. 264 akapit drugi TFUE w odniesieniu do wyroku, który przez nową wykładnię prawa Unii lub stwierdzenie nieważności aktu prawnego Unii dotychczas uznawanego za ważny jest niekorzystny pod względem prawnym dla zainteresowanego wywołuje taki skutek, że zainteresowany nie może powołać się przed sądem krajowym w indywidualnym przypadku na zasadę pewności prawa, jeżeli wykazana została jego dobra wiara?

⁽¹⁾ Dz.U. L 350, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 4 października 2016 r. – „ZPT” AD/Narodno sybranie na Republika Byłgarija,
Wyrchowen administratiwen syd, Nacionalna agencija za prichodite**

(Sprawa C-518/16)

(2016/C 462/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: „ZPT” AD

Strona pozwana: Narodno sybranie na Republika Byłgarija, Wyrchowen administratiwen syd, Nacionalna agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa Unii o charakterze wykonawczym, takie jak rozporządzenie nr 1998/2006⁽¹⁾, mają bezpośredni skutek i obowiązują bezpośrednio, i jeśli taka sytuacja ma miejsce, czy reguły te narusza przepis prawa krajowego, w którym zawężono lub ograniczono zakres stosowania przepisu prawa Unii?
- 2) Czy zgodna z konkurencją na wspólnym rynku jest pomoc państwa w formie ulgi podatkowej, która to pomoc jest inwestowana w aktywa wykorzystywane przy wytwarzaniu produkcji, której część jest wywożona do państw trzecich lub do państw członkowskich?
- 3) Czy wytwarzanie wywożonej produkcji z wykorzystaniem aktywów nabytych za środki pochodzące z udzielonej pomocy państwa jest objęte zakresem działalności bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów w rozumieniu art. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1998/2006? W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy państwa członkowskie mają możliwość określenia w prawie krajowym dodatkowych ograniczeń dla podmiotów dokonujących wywozu produkcji wytworzonej z wykorzystaniem aktywów nabytych w następstwie inwestycji wynikającej z ulgi podatkowej? W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, jak odnosi się ten przepis do art. 35 TFUE dotyczącego zakazu ograniczeń ilościowych w wywozie między państwami członkowskimi oraz wszystkich środków o równoważnym skutku, a także czy ma miejsce dyskryminacja i naruszenie swobodnego przepływu towarów?

- 4) Czy art. 1 rozporządzenia nr 1998/2006 dopuszcza odmowę przyznania osobie prawnej wynikającego z prawa Unii uprawnienia do finansowej pomocy de minimis przed upływem określonego w [prawie] krajowym czteroletniego terminu, w którym należy dokonać inwestycji, jedynie ze względu na okoliczność, że w tym okresie osoba ta zainwestowała środki także w inne, samodzielnie wyodrębnione struktury jej przedsiębiorstwa, z których dokonano wywozu?

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis, Dz.U. L 379, s. 5.